

Slutförvaringen – Kuinka puoliintuminen meitä liikuttaa (2008)

Ajattelin kokeilla, miten suomen- ja ruotsinkielistä runoutta voisi yhdistää kuorolle sävellettäessä. Etsiessäni tekstejä teokseen jossain matkan varrella syntyi idea tilata uusia tekstejä. Pidín kovasti kummastakin runoilijasta Catharina Gripenbergistä ja Kristiina Lähteestä erikseen ja tiesin Lähteen kääntäneen Gripenbergin runoja suomeksi. Pyysin siis tätä jo toisensa tuntevaa paria kirjoittamaan yhteistyössä minulle tämän Helsingin Kamarikuorolle säveltämäni kuoroteoksen tekstin. Gripenbergin ruotsinkieliset tekstit limittyivät tyylikkäästi Lähteen suomenkielisiin.

”Mikään ei katoa, kaikki vain muuttaa muotoaan.” Puhutaan ongelmajätteen ja ihmisten loppusijoittamisesta. Se mikä on poissa silmistä on poissa myös mielestä. Herätään unesta absurdiin todellisuuteen, jossa kukaan ei tiedä eikä voikaan tietää, mihin ongelmatapaukset tulisi sijoittaa. ”Urberget? Virastoon? Havsdjupet? Metsään? Ei metsään!” Nyt täysin hereillä, matkalla loppusijoituspaikkaan, kuljetaan vielä muistojen halki. ”Jokin lintu lauloi kuin kitisevä keinu. Mikä se oli?” Perillä on aika nukahtaa, muuttaa muotoaan, maata, mutta: ”Kan ni läsa säkerhetsföreskriften - innan vi somnar?”.

* * *

I thought I'd try how the Finnish and Swedish languages could be combined when composing for a choir. Somewhere along the way I came up with an idea of commissioning the texts from two Finnish poets. Native Swedish speaker Catharina Gripenberg and native Finnish speaker Kristiina Lähde wrote me a text where the two languages are united elegantly.

"Nothing disappears, everything just changes." The text reflects both the environmental concerns of the modern society and how people are getting more and more torn up inside.

Slutförvaringen – Kuinka puoliintuminen meitä liikuttaa

Catharina Gripenbergin ja Kristiina Lähteen alkuperäismateriaalin pohjalta muokannut Maija Hynninen.
Bearbetat av Maija Hynninen utifrån ett ursprungligt material av Catharina Gripenberg och Kristiina Lähde.
A recomposition of the text based on the original poem by Catharina Gripenberg and Kristiina Lähde.

MIKÄÄN EI KATOA

Led oss till landsortsdjupet
Till en stad vi är på vandring
Till en plats för dumpning
Till det som måste bevaras i evighet
Av oss som strålar under kortare tid

Lämnar ni ljuset tänt när ni går?
Löydän omat virheeni
Lämnar ni nyckeln under mattan?
Hänet, joka laulaa ääneti - ja vain minä kuulen?

MIKÄÄN EI KATOA, KAIKKI VAIN MUUTTAA MUOTOAAN

Slut strålskyddsdräkten
Slut ögonen
Försök att sova
Försök förmultna
Försök att inte bli kvar när (herren) öppnar locket
Isåfall: göm er
Göm er i havsdjupet
Sprid ut er i oceanen i lokalt låga doser

graniittiin, kraateriin, naapuriin,
i rymden, i ingemanslandet, i deltat, i urberget,
i vallöftet, i havsdjupet, i fast form,
i kopparkapseln,
virastoon, varastoon, arkistoon, allikkoon,
Metsään?
EI METSÄÄN!

Så att vi inte hamnar i orätta händer.
Så att inte den orätta handen smeker kinden.

Miltä metsä maistui?
Karttoiko rapu kahta kuuta?
Jokin lintu lauloi kuin kitisevä keinu.
Mikä se oli?
Olin niin onnellinen, että minua luultiin koivuksi,
varpaani etsiytyivät pohjaveteen
Sen toivoisin jos toivoa saisin

En enää niistäisi nenääni luonnon helmaan

Genomleva halveringstider
Högaktiva rosor växer över er

VÄLKOMMEN TILL SLUTFÖRVARINGEN

Kan ni läsa säkerhetsföreskriften -

MIKÄÄN EI KATOA. KAIKKI
VAIN MUUTTAA MUOTOAAN. KAIKEN
VOI KADOTTAA – PAITSI SEN MIKÄ EI SUOSTU KATOAMAAN

innan vi somnar?